

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1969

Vyhlásené: 14.08.1969 Časová verzia predpisu účinná od: 29.08.1969 do: 05.10.1992

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

91

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 30. mája 1969

**o Zmluve o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi
Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou
republikou**

Dňa 26. apríla 1968 bola v Prahe podpísaná Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou. So Zmluvou vyslovilo súhlas Národné zhromaždenie a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Sofii 30. apríla 1969. Podľa svojho článku 10 nadobudla Zmluva platnosť 30. apríla 1969. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne. *)

Minister:

Ing. Marko v. r.

ZMLUVA o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Československá socialistická republika a Bulharská ľudová republika,

vedené trvalou snahou rozvíjať a upevňovať tradičné priateľské vzťahy, spoluprácu a vzájomnú pomoc medzi oboma štátmi, spočívajúcu na zásadách socialistického internacionalizmu,

hlboko presvedčené, že priateľstvo, spolupráca a vzájomná pomoc medzi oboma štátmi zodpovedá životným záujmom československého a bulharského ľudu a slúži upevňovaniu celého socialistického spoločenstva,

konštatujúc, že hospodárska spolupráca medzi oboma štátmi prispieva k ich rozvoju a k ďalšiemu prehlbovaniu medzinárodnej socialistickej delby práce v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci,

pamätajúc na skúsenosti z druhej svetovej vojny, vyvolanej nacistickým Nemeckom, a pevne odhodlané zabrániť tomu, aby sily imperializmu neohrozovali mier a bezpečnosť v Európe,

konštatujúc, že zatiaľ čo Nemecká demokratická republika uskutočnila zásady Postupimskej dohody, uskutočňuje dôslednú mierovú politiku a je dôležitým činiteľom bezpečnosti v Európe, sily západonemeckého militarizmu a revanšizmu ohrozujú mier,

usilujúc sa o zaistenie mieru a bezpečnosti v Európe na základe záväzkov vyplývajúcich z Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955,

vyjadrujúc svoje rozhodnutie viesť dôslednú politiku mierového súžitia medzi štátmi s rôznym spoločenským zriadením a pokračovať v úsilí o upevňovanie mieru a bezpečnosti v Európe a vo svete,

vedené cieľmi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov,

konštatujúc, že Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci, uzavretá medzi Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou 23. apríla 1948, zohrala svoju priaznivú úlohu v rozvoji priateľských vzťahov medzi oboma štátmi,

berúc do úvahy úspechy československo-bulharskej spolupráce v uplynulých rokoch a zmeny, ktoré nastali v Európe a vo svete,

rozhodli sa uzavrieť túto Zmluvu a dohodli sa na tomto:

Článok 1

Vysoké zmluvné strany budú i naďalej v súlade so zásadami socialistického internacionalizmu upevňovať trvalé a nerozborné priateľstvo medzi národmi oboch štátov, rozvíjať všestrannú spoluprácu a poskytovať si pomoc na zásadách rovnoprávnosti, vzájomného rešpektovania štátnej zvrchovanosti a nevmiešavania sa do vnútorných vecí druhej strany.

Článok 2

Vysoké zmluvné strany budú na základe priateľskej spolupráce a vzájomných výhod všestranne rozvíjať a upevňovať hospodárske a vedecko-technické styky, uskutočňovať podľa zásad medzinárodnej socialistickej delby práce koordináciu národohospodárskych plánov, špecializáciu a kooperáciu vo výrobe, prispievať k ďalšiemu rozvíjaniu spolupráce v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci a tým zaisťovať rozvoj národného hospodárstva oboch štátov.

Článok 3

Vysoké zmluvné strany v snahe napomáhať ďalšie vzájomné poznávanie sa a zblíženie sa národov oboch štátov budú rozvíjať a upevňovať svoje vzťahy v oblasti kultúry, umenia, vedy, školstva a zdravotníctva, ako aj tlače, rozhlasu, televízie, filmu, telesnej výchovy a turistiky a v iných oblastiach. Budú podporovať všestrannú spoluprácu medzi spoločenskými organizáciami oboch štátov.

Článok 4

Vysoké zmluvné strany budú i naďalej uskutočňovať opatrenia s cieľom posilnenia svetového socialistického spoločenstva a v súlade so zásadami Charty Organizácie Spojených národov pokračovať v úsilí o zaistenie svetového mieru a bezpečnosti národov, o zmierňovanie medzinárodného napätia, o zastavenie horúčkovitého zbrojenia a dosiahnutie všeobecného a úplného odzbrojenia, ako aj o konečnú likvidáciu kolonializmu a neokolonializmu v akejkoľvek forme a podobe.

Článok 5

Vysoké zmluvné strany konštatujú, že Mníchovská dohoda z 29. septembra 1938 sa dosiahla hrozbou útočnej vojny, ako aj použitím sily proti Československu, že bola súčasťou zločinného sprisahania vlády nacistického Nemecka proti mieru a hrubým porušením základných pravidiel súčasného medzinárodného práva a že bola preto od samého začiatku neplatná so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami.

Článok 6

Vysoké zmluvné strany, uskutočňujúc dôsledne politiku mierového súžitia medzi štátmi s rôznym spoločenským zriadením, budú sa spoločne usilovať o zabezpečenie mieru v Európe a o vytvorenie účinného systému európskej bezpečnosti, ktorej dôležitým činiteľom je nedotknuteľnosť existujúcich štátnych hraníc v Európe.

Článok 7

Vysoké zmluvné strany vyslovujú svoje pevné odhodlanie v súlade s Varšavskou zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 zabezpečovať nedotknuteľnosť hraníc oboch štátov a podnikáť všetky potrebné opatrenia na odvrátenie agresie síl imperializmu a revanšizmu.

Článok 8

V prípade ozbrojeného útoku zo strany ktoréhokoľvek štátu alebo skupiny štátov proti jednej z Vysokých zmluvných strán druhá Vysoká zmluvná strana jej neodkladne poskytne v súlade s Varšavskou zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 a podľa článku 51 Charty Organizácie Spojených národov všetku pomoc, včítane vojenskej, a podporu všetkými prostriedkami, ktorými disponuje.

O opatreniach vykonaných na základe tohto článku upovedomia Vysoké zmluvné strany ihneď Radu bezpečnosti a budú postupovať podľa príslušných ustanovení Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 9

Vysoké zmluvné strany sa budú navzájom radiť o všetkých dôležitých otázkach dotýkajúcich sa ich záujmov.

Článok 10

Táto Zmluva sa uzatvára na dvadsať rokov a bude sa predlžovať vždy na ďalšie päťročné obdobie, ak ju žiadna z Vysokých zmluvných strán nevytvorí dvanásť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia.

Táto Zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Sofii v čo najkratšom čase.

Dané v Prahe 26. apríla 1968 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a bulharskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:**O. Černík v. r.****A. Dubček v. r.****Za Bulharskú ľudovú republiku:****T. Živkov v. r.**

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

